

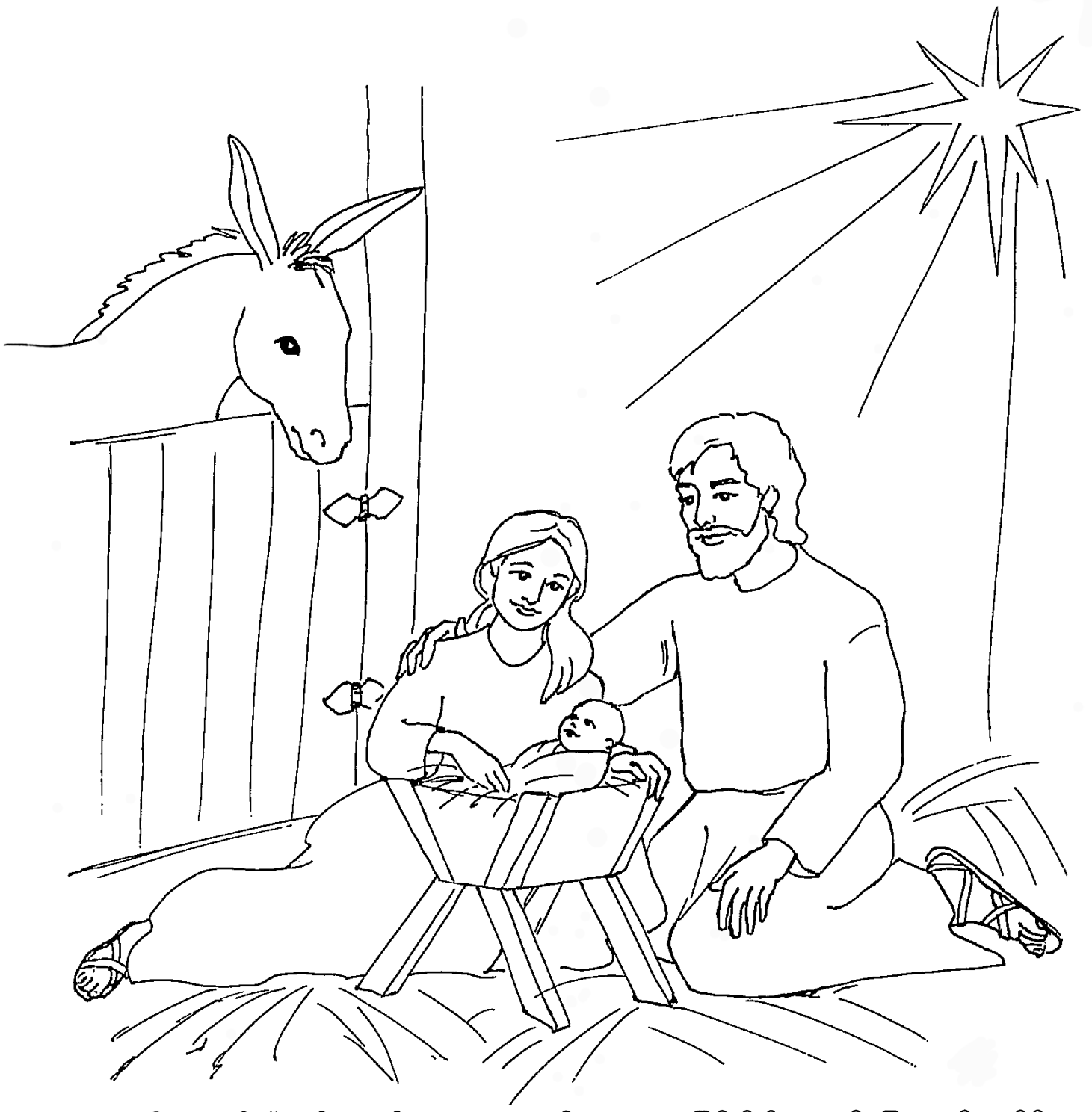
သတင်းကောင်း

ဇေလိဂျဗက်ကိုယ်ဝန် ဆဋ္ဌမလသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန် ဂါဗြေလအား၊ ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်မြို့ရှိ မိန်းမပျိုတစ်ဦးထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုမိန်းမပျို သည် ဒါဝိဒ်မင်းမှဆင်းသက်သူ ယောသပ်အမည်ရှိ အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားရန် စေ့စပ် ကြောင်းလမ်းထားသူဖြစ်၏။ သူမ၏နာမည်မှာ မာရိဖြစ်၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် မာရိထံသို့ လာ၍ “ထူးကဲသောကျေးဇူးကိုခံစားရသည့် အမျိုးသမီး၊ သင်၌မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား သည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏” ဟုဆို၏။

ထိုသူကိုမြင်လျက်၊ စကားကိုကြားရလျှင်၊ မာရိသည် စိတ်မငြိမ်မသက်ဖြစ်ကာ ဤနှုတ်ဆက် စကားသည် အဘယ်သို့နည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင်လျက်နေလေ၏။ ကောင်းကင်တမန်က “မကြောက်နှင့်။ မာရိ၊ သင်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်မှာ မျက်နှာပွင့်လန်းပြီ။ ကြည့်ပါ။ သင်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ သားရတနာကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သားတော်ဟု အခေါ်ခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သူ့အဖဒါဝိဒ်၏နန်းမွေကို ဆက်ခံခွင့်ပေးမည်။ သူသည် ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်များကို အစဉ်မပြတ်အုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်။ သူ၏နိုင်ငံတော်သည် အဆုံးမရှိရ” ဟု မာရိအားပြော၏။

မာရိကလည်း “ကျွန်မသည်ထာဝရဘုရား၏ အစေခံမဖြစ်ပါ၏။ အရှင်ပြောသည့်အတိုင်း ကျွန်မ၌ဖြစ်ပါစေသော” ဟု ကောင်းကင်တမန်အားပြန်ပြော၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် မာရိထံမှထွက်ခွာ၏။ (လုကာ ၁:၃၈)

ယောသပ်သည်လည်း မိမိထိမ်းမြားရန် သစ္စာကတိပြုထားသူ မာရိနှင့်အတူ ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်မြို့မှ ယုဒပြည်ရှိ ဒါဝိဒ်၏မြို့ဖြစ်သော ဗက်လင်မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါမာရိတွင် ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာရှိနေပြီ။ ယောသပ်သည် ဒါဝိဒ်၏မျိုးဆက်ဖြစ်၍ သန်းခေါင်စာရင်းဝင်ရန် ဗက်လင်မြို့သို့သွားရခြင်းဖြစ်သည်။ ဗက်လင်မြို့၌ရှိစဉ်မှာ မာရိမျက်နှာမြင်ရန် နေ့လစေ့သဖြင့် သားဦးကိုဖွားမြင်လေ၏။ ဧည့်ရိပ်သာ တွင် သူတို့တည်းခိုရန် နေရာမရှိသောကြောင့် သူငယ်တော်ကိုအနီးဖြင့်ပတ်၍ နွားစာခွက်တွင် သိပ်ထားကြသည်။ (လုကာ ၂:၄-၇)

ထိုပြည်မှာ သိုးထိန်းတို့သည်
ညဉ့်အခါ တောအရပ်၌တည်းခိုလျက်၊
မိမိသိုးစုတို့ကို စောင့်နေကြသည်။

ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် သူတို့အနားမှာပေါ်လာ၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌
ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော် ထွန်းတောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည်အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိကြ၏။

ကောင်းကင်တမန်ကလည်း “ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လူ့အပေါင်းတို့သည် အလွန်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစရာသတင်းကို ငါသည်သင်တို့အား ကြားပြောရ၏။ ယနေ့တွင် ဒါရိဒ်၏မြို့၌
သခင်ခရစ်တော်တည်းဟူသော ကယ်တင်သောအရှင်သည် သင်တို့အဘို့အလိုငှာ ဖွားမြင်ခြင်းကို
ခံရပြီ။ သင်တို့မြင်ရမည့် နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ သူငယ်သည် အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်၍ နွားစားခွက်
၌ သိပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရလိမ့်မည်” ဟုဆိုလေသည်။

ထိုကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအများတို့လည်း ချက်ချင်းထင်ရှား၍
“ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးပေါ်၌လည်း
ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။ လူတို့အားမေတ္တာဂရုဏာရှိစေသတည်း” ဟု ဘုရားသခင်ကို
ချီးမွမ်းကြ၏။

(လုကာ ၂:၈-၁၄)

သူငယ်သည်လည်း ကြီးပွား၍ ပညာဉာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
သည်လည်း သူ့အပေါ်၌တည်၏။ (လုကာ ၂:၄၀)

ယောဟန်သည် တော၌ ရေနစ်ခြင်းမင်္ဂလာကိုပေးလျက်၊ အပြစ်လွတ်ခြင်းအဘို့အလိုငှာ နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတရားကိုဟောလျက် ပေါ်ထွန်း၏။ ယေရုရှလင်မြို့သားများမှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်၊ ယောဟန်ထံသို့သွား၍ မိမိတို့အပြစ်များကို ဖော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။ ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်အမွေးနှင့်ရက်သောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ခါး၌သားရေခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တော၌ဖြစ်သော ပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။ ဟောချက်စကား ဟူမူကား “ငါ့ထက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် ငါ့နောက် ကြွလာ၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြီးကိုမျှ ငုံ့၍ဖြည်ခြင်းငှာ ငါမထိုက်။ ငါသည်သင်တို့ အား ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ ထိုသူသည်သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၌ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်” ဟုဟောသတည်း။

ထိုအခါ ယေရုရှလင် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှကြွလာ၍ ယောဟန်လက်ဖြင့် ယော်ဒန်မြစ် ၌ ဗတ္တိဇံခံတော်မူ၏။ ရေမှပေါ်ထစဉ် ကောင်းကင်ကွဲ၍၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို မြင်ရ၍၊ “သင်ကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ ချစ်သားပေတည်း” ဟု ကောင်းကင်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ (မာကု ၁:၄-၁၁)

ထိုအခါကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကိုခေါ်တော်မူလျှင်၊
အထံတော်သို့လာကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိနေစေခြင်းငှာ၎င်း၊ တရားဟောသောအခွင့်၊
အနာရောဂါတို့ကိုငြိမ်းစေ၍၊ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သောအခွင့်နှင့် စေလွှတ်ခြင်းငှာ၎င်း၊
တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။ (မာကု ၃:၁၃-၁၅)

ယုဒလူတို့တွင် အရာရှိဖြစ်သော နိကောဒင်အမည်ရှိ ဖာရိရှဲ တစ်ယောက်သည် ညဉ့်အခါ ယေရှုထံလာ၍၊ “အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အဘယ်သူမျှမပြနိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ထောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကြွလာသောဆရာဖြစ်ကြောင်းကို သိကြ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။

ယေရှုက ၊ “ဒုတိယမွေးခြင်းကို မခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမြင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်” ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။ နိကောဒင်ကလည်း၊ “အသက်ကြီး သောသူသည် မွေးခြင်းကိုအဘယ်သို့ ခံနိုင်ပါမည်နည်း။ အမိဝမ်းထဲသို့ တစ်ဖန်ဝင်၍ မွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါ မည်လော”ဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း၊ “ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော် မမွေးသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရ ဟု ငါအမှန်အကန်ဆို၏။ ဇာတိပကတိ မွေးသောအရာသည် ဇာတိပကတိဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိမွေးသောအရာသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

(ယောဟန် ၃:၁-၆)

နက်ဖြန်နေ့၌ နာဏုနမြို့သို့ ကြွတော်မူ၍၊ တပည့်တော်များနှင့်လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြမြို့တံခါးအနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ မုဆိုးမ၌ တစ်ဦးတည်းသောသား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ ထုတ်သွား၍၊ မြို့သူမြို့သားများတို့သည် လိုက်ကြ၏။

သခင်ဘုရားသည် ထိုမိန်းမကိုမြင်လျှင် သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍၊ “မငိုနှင့်” ဟု မိန့်တော်မူလျက် အနီးသို့ကြွ၍ တလားကိုလက်နှင့်တို့တော်မူသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူတို့သည် ရပ်နေကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း “အချင်းလုလင်၊ ထလော့၊ သင့်အားငါအမိန့်ရှိသည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သေသောသူသည် ထိုင်၍စကားပြော၏။ ကိုယ်တော်သည်လည်း ထိုသူကို မိခင်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။

လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍၊ “ကြီးစွာသောပရောဖက်သည် ငါတို့တွင်ပေါ်ထွန်းပြီ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပြီ” ဟူ၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

သခင်ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ မိမိထံသို့ လူပရိသတ်ကြီး လာနေသည်ကို မြင်လျှင်၊ “ဤသူတို့စားဖို့အစားအစာကို ဘယ်မှာဝယ်နိုင် သနည်း” ဟု ဖိလိပ္ပူအား မေးတော်မူ၏။ ဤသို့မေးတော်မူခြင်းမှာ ဖိလိပ္ပူကို အကဲခတ်လို၍ဖြစ် သည်။ ကိုယ်တော်က မိမိဘယ်သို့ပြုမည်ကို သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဖိလိပ္ပူကလည်း “ဤသူတို့သည် မုန့်တဖဲ့စီစေ့အောင် ဒေနာရီအပြား ၂၀၀ အဖိုးထိုက်သောမုန့် မလောက်ပါ” ဟု လျှောက်၏။ ရှိမုန့်ပေတရု၏ ညီ အန္တေးအမည်ရှိသော တပည့်တော်က “မုယောမုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးကလေး နှစ်ကောင်ပါသော သူငယ်တစ်ယောက်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက်များစွာသော လူတို့သည် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ဤမုန့်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြောစရာရှိပါသနည်း” ဟု လျှောက်၏။

ယေရှုကလည်း “လူများတို့ကို လျောင်းကြစေ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌မြက်ပင်ထူပျော သည်ဖြစ်၍ အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးထောင်များလောက်သောသူတို့သည် လျောင်းကြ၏။ ယေရှုသည်မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ဝေငှတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် လျောင်းသောသူတို့အားဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းတူငါးနှစ်ကောင်ကို လူများ လိုချင်သမျှဝေငှကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဝကြပြီးမှ ကိုယ်တော်က “ဘာမျှမပျောက်စေခြင်းငှာ ကျန်ကြွင်းသောအကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်းကြလော့” ဟု တပည့်တော်တို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

စားသောသူတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော မုယောမုန့်ငါးလုံး၏ အကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်း၍ တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ ထိုသို့ယေရှုပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခာကို လူများ တို့သည်မြင်လျှင် “ဤသူကား၊ ဤလောကသို့ကြွလာရသော ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်” ဟု ဆိုကြ၏။”

ညချမ်းအချိန်ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲအိုင်သို့ဆင်းသွားကြ၏။ လှေပေါ်သို့ တက်ကြပြီးလျှင် အိုင်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ကပေရနောင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။ မိုးချုပ် လာသော်လည်း သခင်ယေရှုက သူတို့ထံသို့ မကြွမရောက်သေး။ ထိုအချိန်၌ လေပြင်းကျနေသဖြင့် အိုင်တွင်လှိုင်းတံပိုးထလေ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သုံးလေးမိုင်ခန့် လှော်ခတ်ပြီးသောအခါ သခင်ယေရှု ရေပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ မိမိတို့ထံကြွလာသည်ကိုမြင်ကြ၏။ သူတို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း “မကြောက်ကြနှင့် ၊ ငါပင်ဖြစ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ ကိုယ်တော်အားလှေပေါ်သို့ ပင့်ဖိတ်ကြ၏။ ထို့နောက်လှေသည် တခဏချင်းတွင် ရောက်လိုရာကမ်းခြေသို့ဆိုက်လေ၏။။

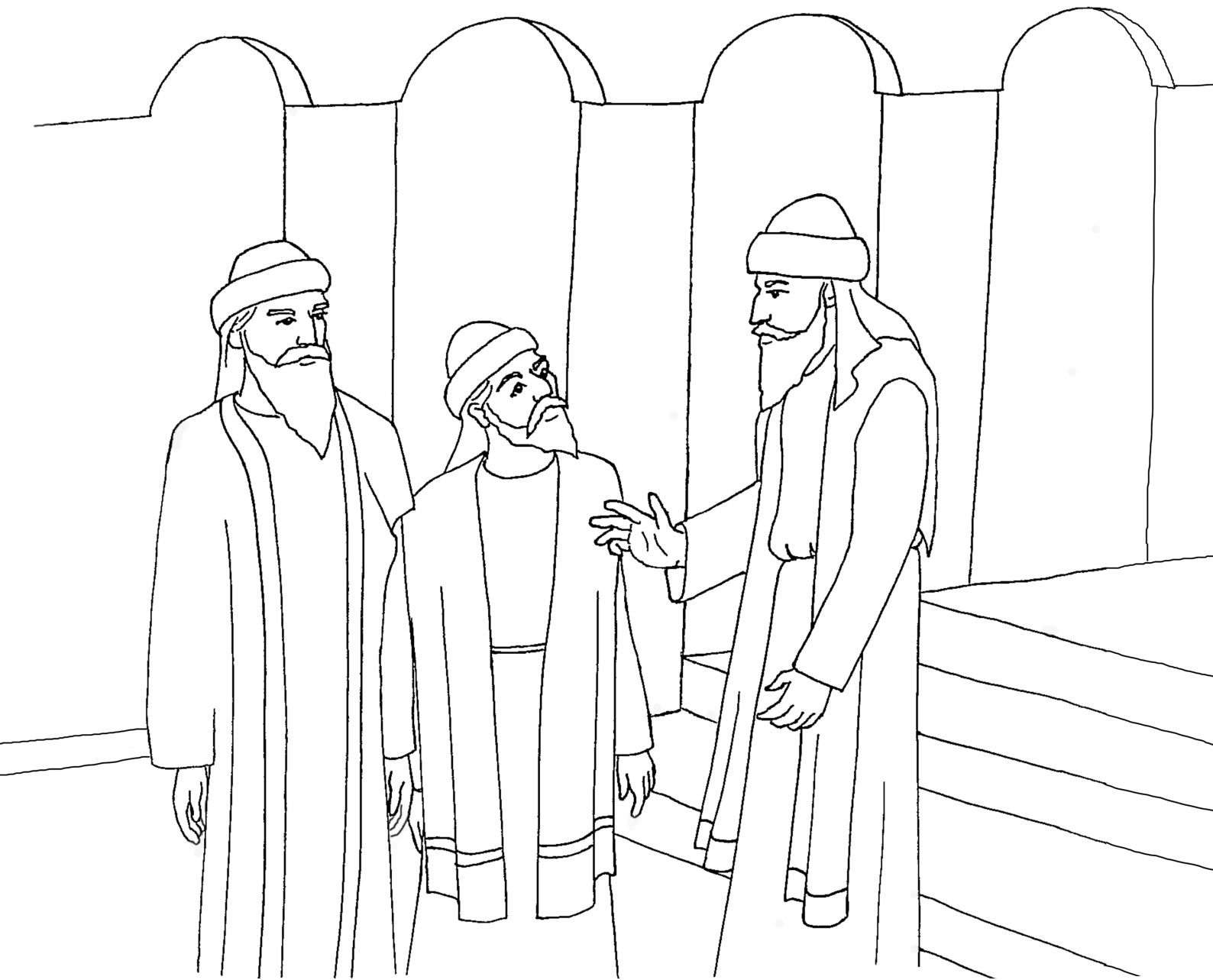
လူအချို့တို့သည် ကလေးသူငယ်များအပေါ် လက်တော်တင်၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
စေရန် အထံတော်သို့ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် တပည့်တော်တို့သည် ထိုသူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။
သခင်ယေရှုသည် ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်တော်မူလျှင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍ “ကလေးသူငယ်တို့
ငါ့ထံလာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏နိုင်ငံ
ဖြစ်၏။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကလေးသူငယ်နည်းတူ ဘုရားသခင်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို
လက်မခံသောသူသည် နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက်
ကိုယ်တော်သည် ကလေးသူငယ်တို့ကို ချီပွေ့တော်မူလျက်၊ သူတို့အပေါ်တွင် လက်တင်၍
ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။

(မာကု ၁၀:၁၃-၁၆)

ငါသည်ကောင်းသော သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိုးထိန်းသည် သိုးတို့အဘို့အလိုငှာ၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်ပေး၏။ (ယောဟန် ၁၀:၁၁)

ငါ၏သိုးတို့သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြ၏။ ငါသည်သူတို့ကိုသိ၍ သူတို့သည်လည်း ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ငါသည်သူတို့အားထာဝရအသက်ကိုပေးသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ သူတို့ကိုငါလက်မှ မနုတ်ယူနိုင်ရာ။ (ယောဟန် ၁၀:၂၇-၂၈)

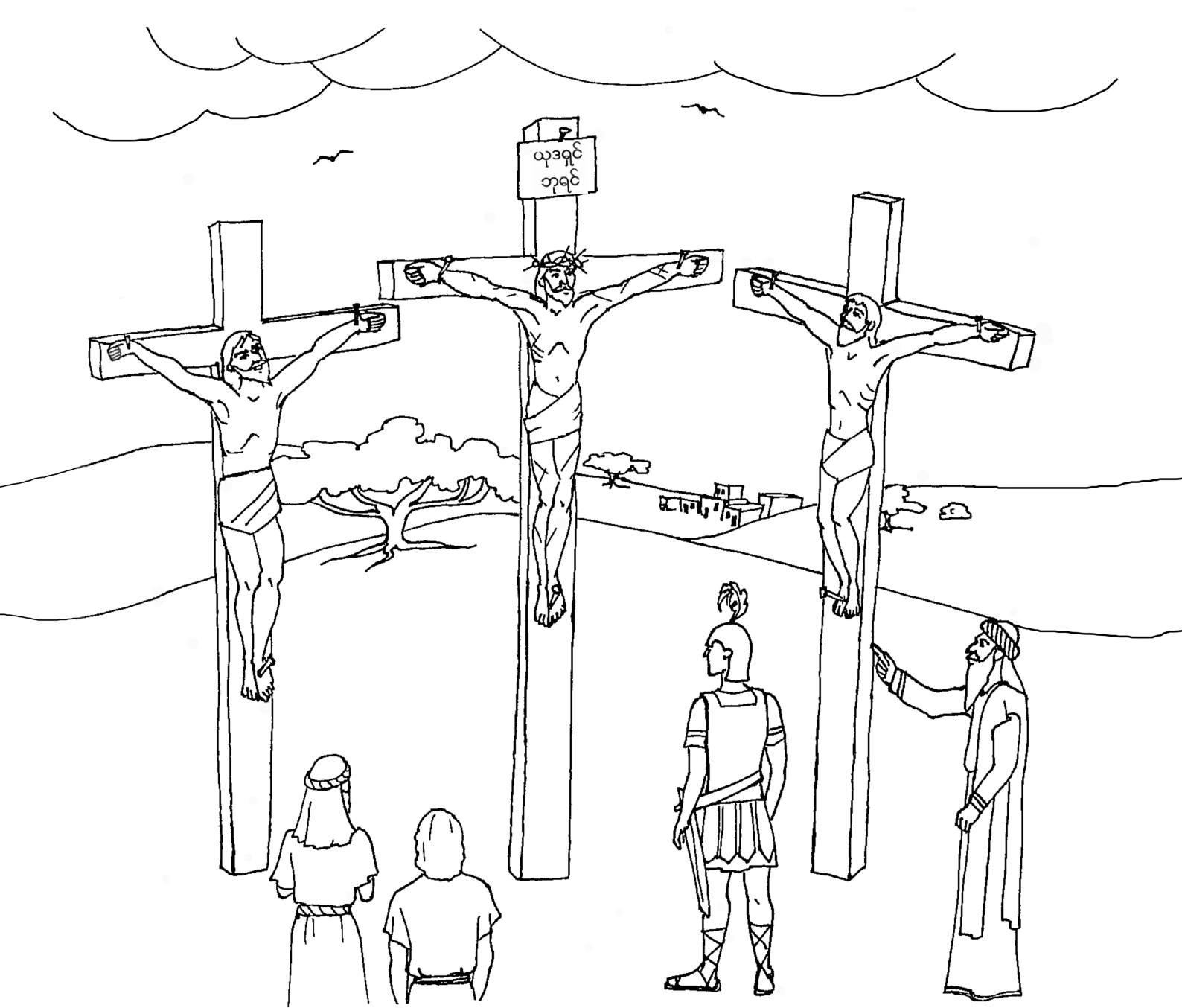
သို့ဖြစ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးများနှင့် ဖာရိရှဲများသည် ယုဒတရားလွှတ်တော် အစည်းအဝေးကို ခေါ်ဖိတ်၍ “ဤသူသည် များစွာသော အံ့ဩဖွယ် နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြလျက်နေ၏။ ငါတို့သည် မည်သို့မျှ မပြုဘဲ အဘယ့်ကြောင့်နေကြသနည်း။ သူ့ကို ဤသို့ အလွတ်ထားလျှင် လူတိုင်းပင် သူ့ကိုယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါရောမအစိုးရကလာ၍ ငါတို့နေရာနှင့်တိုင်းပြည်ကို သိမ်းပိုက်ကြလိမ့်မည်” ဟု ဆိုကြ၏။

ထိုနှစ်အတွက် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သူ ကယာဖဆိုသူက “သင်တို့သည် လုံးလုံးပညာမဲ့ကြပါသည်တကား။ ယုဒအမျိုးသားတစ်ရပ်လုံးသေကြေပျက်စီးခံရခြင်းထက် တစ်မျိုးသားလုံးအတွက် လူတစ်ယောက်သေရသည်က သင်တို့အဖို့ပိုကောင်းသည်ကို မသိကြသလော့” ဟု ဆို၏။ ယင်းစကားသည် မိမိ၏ဉာဏ်အားဖြင့် မိန့်ဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထိုနှစ်အတွက် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်လျက် ယုဒအမျိုးသားတစ်ရပ်လုံးအတွက်၎င်း၊ ထိုမျှမက အရပ်ရပ်တွင် ကွဲလွင့်နေသော ဘုရားသခင်၏လူစုတော်ဝင်များကို တစ်စုတရုံးတည်းဖြစ်စေရန်၎င်း၊ ကိုယ်တော်အသေခံပေးမည့် အကြောင်း ကြိုတင်ဟောကြားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ယုဒအာဏာပိုင်များသည် သခင်ယေရှုကို သတ်ရန်တိုင်ပင်ကြံစည်ကြ၏။

ညချမ်းအချိန်ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်သည် တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်နှင့် အတူထိုင်၍ ညစာစားတော်မူသည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က “သင်တို့အားငါအမှန်အကန်ဆိုသည် ကား၊ သင်တို့အထဲမှတစ်ယောက်သည်ငါ့ကိုရန်သူလက်သို့အပ်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်စိတ်ညှိုးငယ်လျက် “ထိုသူသည် အကျွန်ုပ်ပေလော့” ဟု တစ်ဦးနောက် တစ်ဦးမေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်က “ငါနှင့်အတူပန်းကန်၌နို့စားသောသူသည် ငါ့ကို ရန်သူလက်သို့အပ်လိမ့်မည်” ဟု ပြောကြား၏။

(မသဲ ၂၆:၂၀-၂၃)

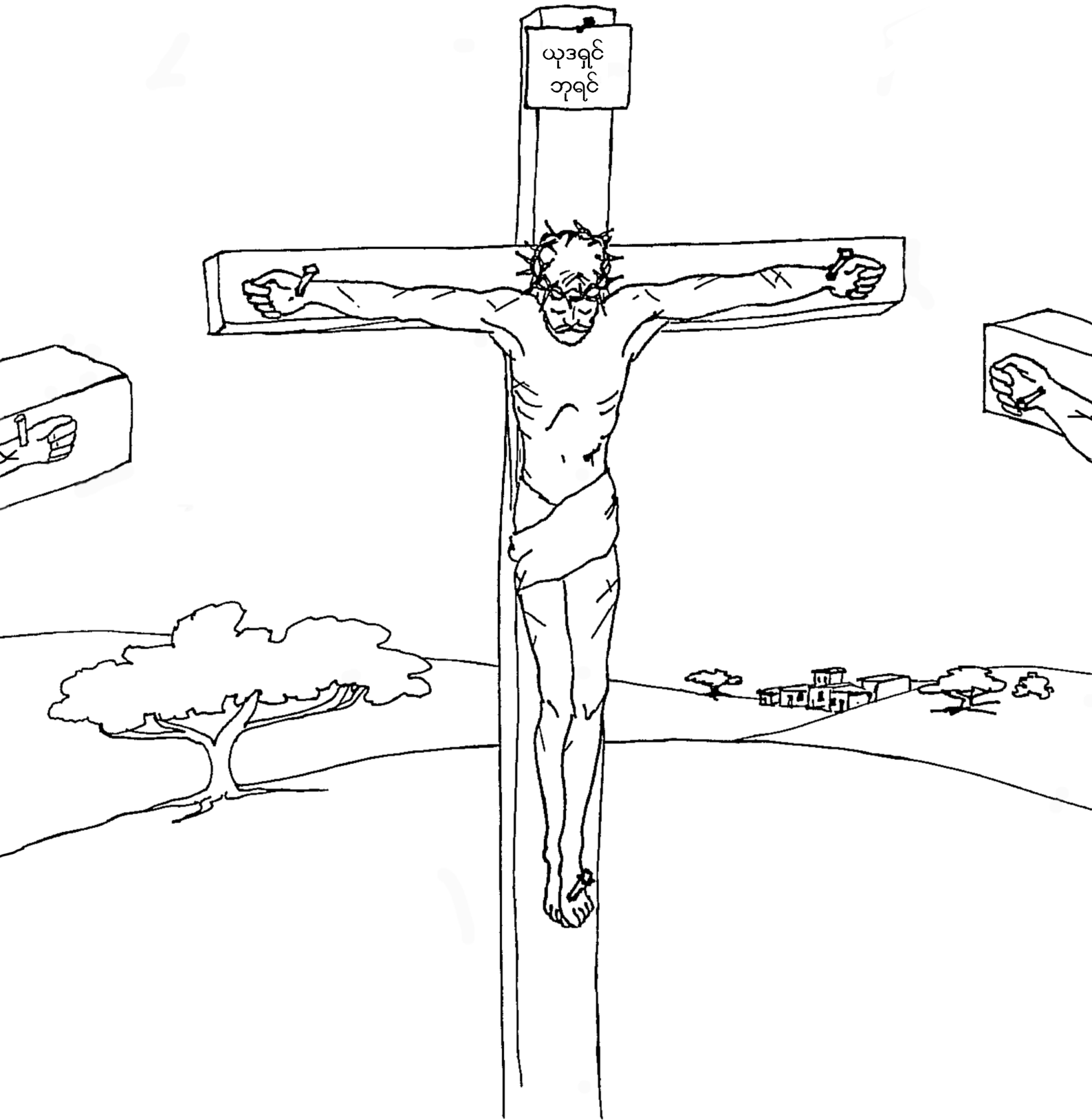
လူတို့သည် ရာဇဝတ်သင့်သူလူနှစ်ယောက်ကိုလည်း ကိုယ်တော်နှင့်အတူ သတ်ရန် ထုတ်ဆောင်သွားကြ၏။ ဦးခေါင်းခွံဟုအမည်တွင်သော အရပ်သို့ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်နှင့် ရာဇဝတ်သင့်သူများကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာတင်၍ သတ်ကြ၏။ ရာဇဝတ်သင့်သူတစ်ယောက်ကို လက်ယာဘက်၌၎င်း၊ နောက်တစ်ယောက်ကို လက်ဝဲဘက်၌၎င်း ထား၍သတ်ကြ၏။

(လုကာ ၂၃:၃၂-၃၃)

လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ချိတ်ဆွဲထားသော ရာဇဝတ်သားနှစ်ဦးအနက်တစ်ဦးက “သင်သည် မေရှိယ ကယ်တင်ရှင်မဟုတ်ပါလော့။ သင့်ကိုကိုယ်၎င်း၊ ငါတို့ကိုကိုယ်၎င်း ကယ်တင်ပါလော့” ဟု ကိုယ်တော်အားကဲ့ရဲ့ပြောဆို၏။

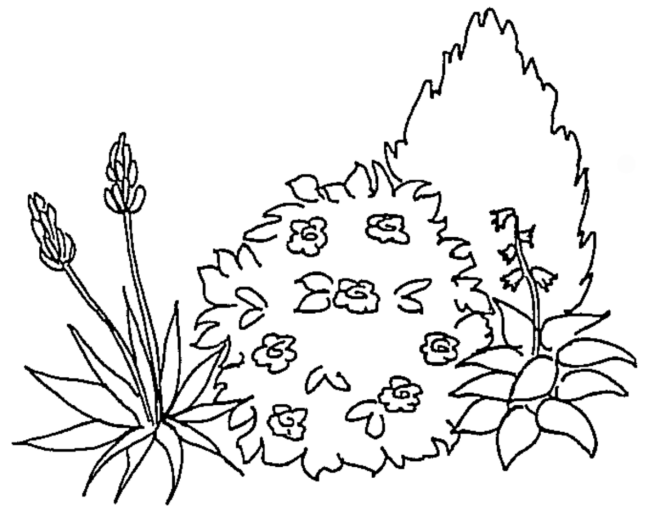
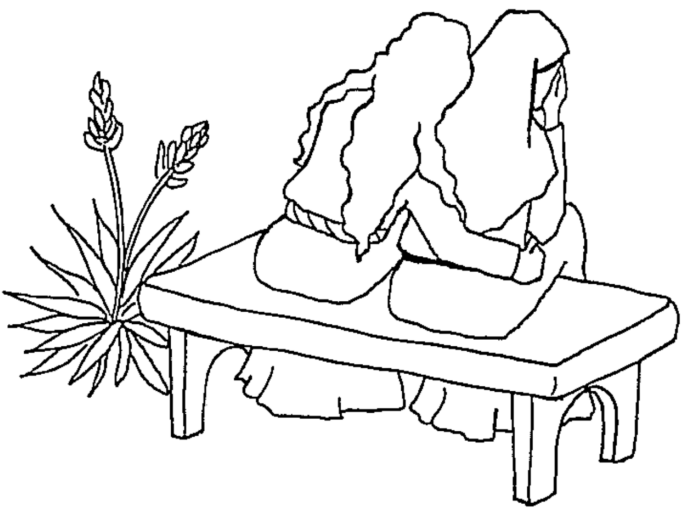
အခြားရာဇဝတ်သင့်သူက ထိုသူအား “သင်သည်ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ပါသလော။ ငါတို့သည် ဤသူကဲ့သို့ပင် ဒဏ်စီရင်ခြင်းခံရသော်လည်း ကိုယ့်အပြစ်အလျောက်ထိုက်သင့်သော အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြ၏။ ဤအရှင်မူကား ဘယ်အပြစ်ကိုမျှကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းမရှိ” ဟု ပြောဆိုဆုံးမ၏။ ထို့နောက်သခင်ယေရှုအား “အရှင် ၊ နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာသောအခါ ၊ ကျွန်ုပ်ကိုသတိရ တော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း “ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား ယနေ့ပင်သင်သည် ငါနှင့်အတူ ပရဒိသုဘုံတွင်ရှိမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

(လုကာ ၂၃:၃၉-၄၃)

အချိန်ကား နာရီ ၆ ချက်တီးအချိန်လောက်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဉာဏ်တီးချိန်အထိ မြေတပြင်လုံးတွင် နေအလင်းရောင်ကွယ်၍ မှောင်အတိကျလေ၏။ ဗိမာန်တော်ကန်လန်ကာ သည်လည်း နှစ်ခြမ်းကွဲလေ၏။ သခင်ယေရှုသည် “အိုအဘ၊ ကျွန်ုပ်ပိညာဉ်ကို ကိုယ်တော် လက်တော်သို့အပ်ပါ၏” ဟု ကြီးစွာကြွေးကြော်ပြီးမှ အသက်ချုပ်တော်မူ၏။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို တွေ့မြင်သူ တပ်မှူးသည် “ဤသူသည်အမှန်ပင် ဖြောင့်မတ်သန်ရှင်းသူ ဖြစ်၏” ဟုဆို၍ ဘုရားသခင်ကိုချီးကျူးလေ၏။ (လုကာ ၂၃:၄၄-၄၇)

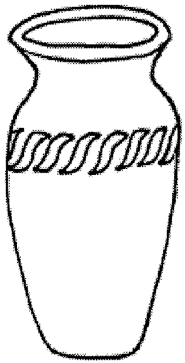
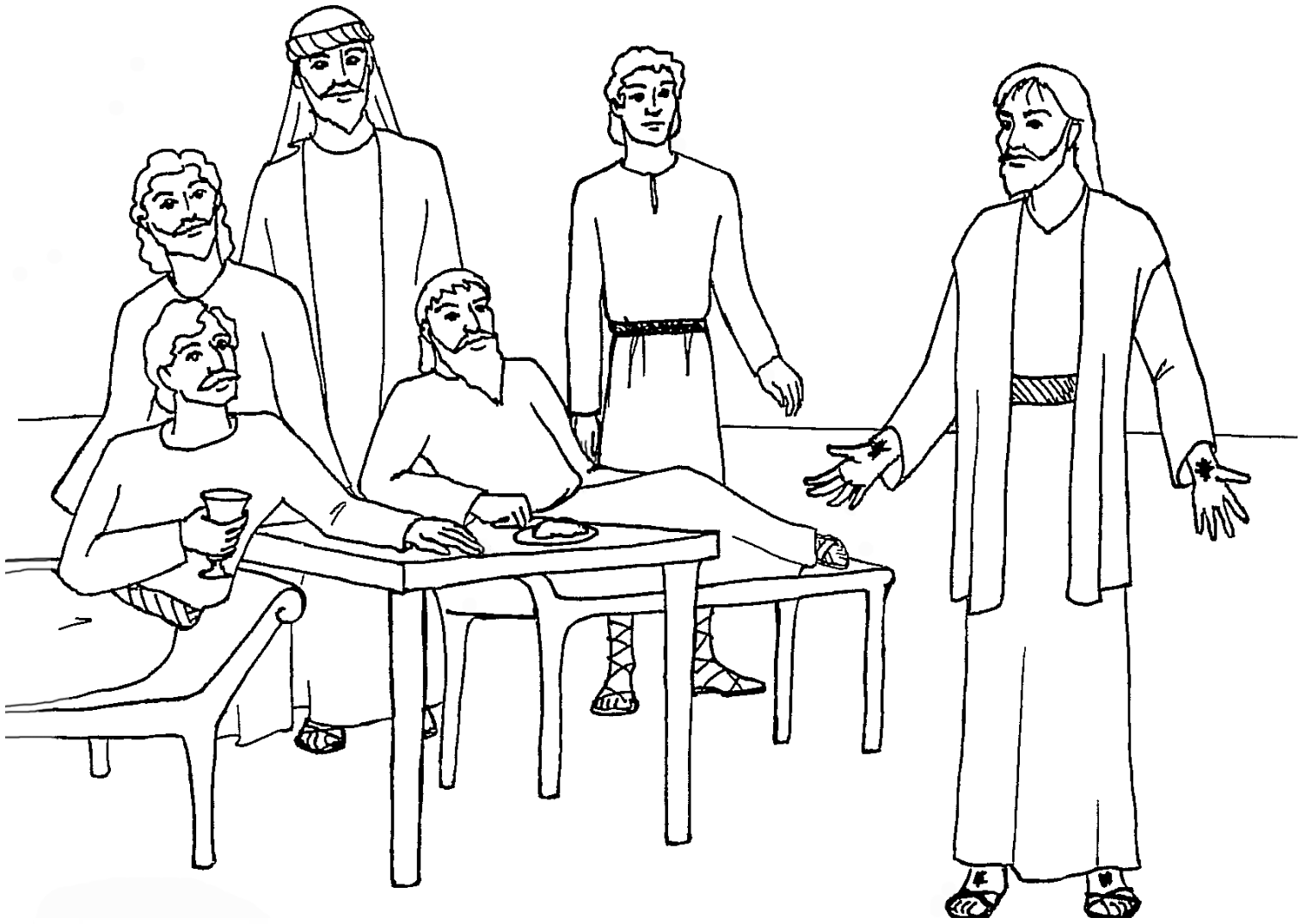

မိုးချုပ်သောအခါ အရိမသဲမြို့သား သူဌေးယောသပ်သည် သခင်ယေရှု၏တပည့်တော် ဖြစ်၍ ပိလက်မင်းထံဝင်လေ၏။ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရန်အခွင့်တောင်းရာ၊ အမိန့်ရရှိသည်နှင့် အလောင်းတော်ကိုယူပြီးလျှင် ဖြူစင်သောပိတ်နှင့်ပတ်ရစ်၏။ မသင်္ဂြိုဟ်ယူသေး သော သင်္ချိုင်းဂူတွင်ထားလေ၏။ ဂူဝကိုကျောက်တုံးလိုမ့်၍ပိတ်ထားပြီးမှ ပြန်သွားကြ၏။ သင်္ချိုင်း ရှေ့တွင် မာဂဒလမြို့သူမာရိနှင့် အခြားသောမာရိတို့သည် ထိုင်လျက်နေကြ၏။

(မသဲ ၂၇:၅၇-၆၁)

တနင်္ဂနွေနေ့ မိုးလင်းစအချိန်၌ ထိုအမျိုးသမီးတို့သည် မိမိတို့အသင့်ပြင်ထားသော နံ့သာပေါင်းကိုယူ၍၊ အခြားသူများနှင့်အတူ သင်္ချိုင်းသို့သွားကြ၏။ သင်္ချိုင်းဂူဝကကျောက်တုံးကြီး လှိုမ့်ဖယ်ထားသည်ကိုတွေ့သဖြင့် ဂူထဲဝင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အလောင်းမတွေ့ရတော့ပေ။ ဤအခြင်းအရာကြောင့် စိတ်ဇဝေဇဝါဖြစ်နေကြစဉ်၊ ပြောင်လက်သောအဝတ်ဝတ်ထားသူ လူနှစ်ယောက်သည် ရှေ့တွင်ရုတ်တရက်ပေါ်လာ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်ထဲက “သင်တို့သည် အသက်ရှင်သူကို သေသူထားရာအရပ်တွင် အဘယ်ကြောင့်ရှာကြသနည်း။ ကိုယ်တော်၍အရပ် တွင်မရှိ။ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲတွင်ရှိတော်မူစဉ်က ‘လူသားသည် အပြစ်လွန်ကျူးသူတို့၏လက်သို့ အပ်နှံခံရမည်။ လက်ဝါးကားတိုင်၌ အသေသတ်ခံရမည်။ ထို့နောက် သုံးရက်မြောက်နေ့၌ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူလိမ့်မည်’ ဟု သင်တို့အားပြောသော စကားကိုသတိရကြလော့” ဟုဆို၏။ ထိုအခါ အမျိုးသမီးများသည် ကိုယ်တော်၏မိန့်မှာချက် များကို ပြန်သတိရကြ၏။

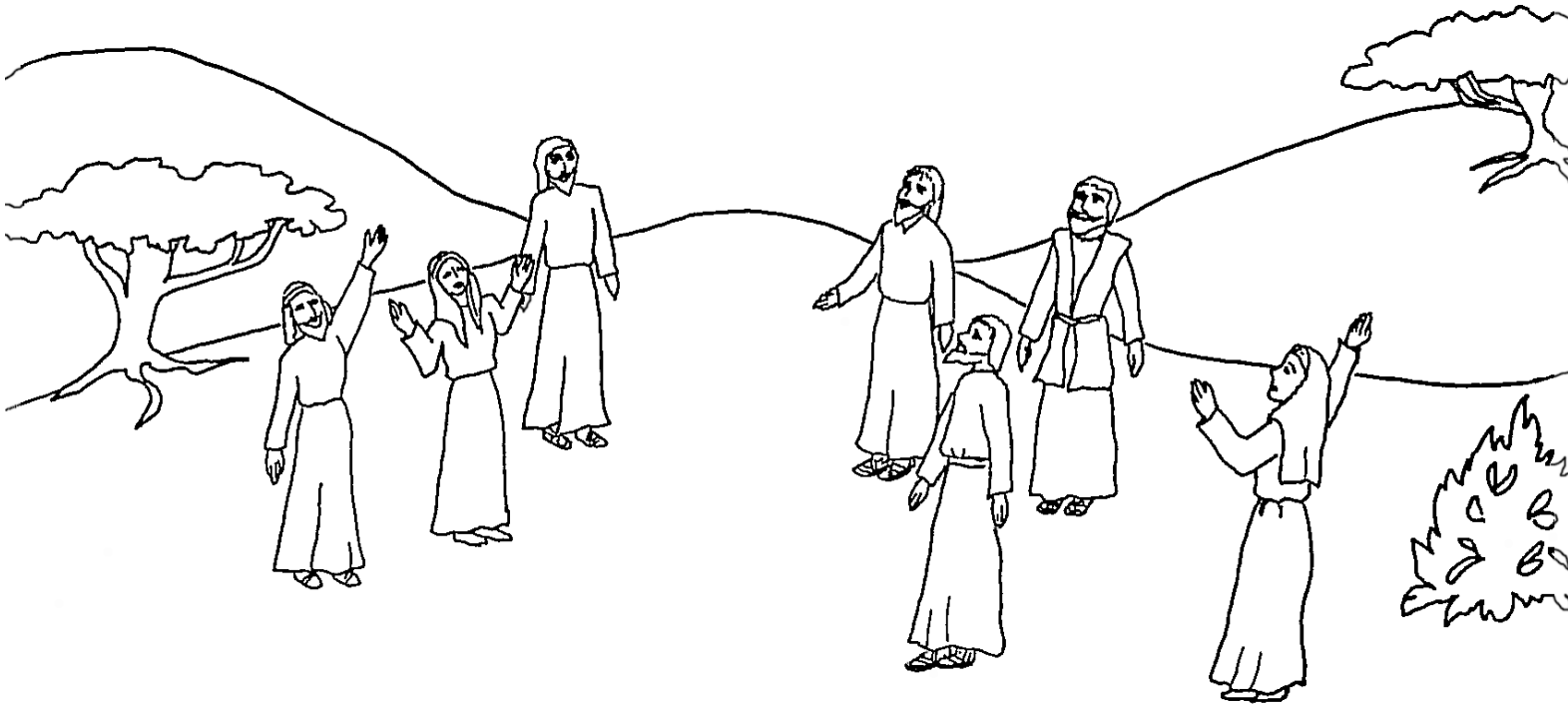

သူတို့သည် ချက်ခြင်းထ၍ယေရှုလင်မြို့သို့ပြန်ကြ၏။ ထိုအရပ်တွင် တစ်ကျိပ် တစ်ပါးနှင့် အခြားတပည့်တော်များ စုရုံးနေကြသည်ကို တွေ့ကြ၏။ စုရုံးလျက် နေသောသူတို့က “တကယ်ပင် သခင်ဘုရားသေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့အား ကိုယ်ထင်ပြတော်မူသည်”ဟု ဆိုကြ၏။

ထို့နောက် ထိုသူနှစ်ယောက်သည် လမ်း၌ဖြစ်သောအကြောင်းအရာကို၎င်း၊ မုန့်ဖဲ့စဉ်တွင် ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို၎င်း ပြန်ပြောကြားကြ၏။

ထိုသို့အချင်းချင်းပြောဆိုသောအခါ ယေရှုသည် သူတို့အလယ်၌ ရပ်တော်မူလျက်၊ “သင်တို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် တစ္ဆေကို မြင်သည်ဟုစိတ်ထင်နှင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း “အဘယ့်ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်အထူးထူးအထွေထွေသောစိတ်ရှိကြသနည်း။ ငါ့လက်ကိုကြည့်ကြလော့။ ငါ့ခြေကိုလည်းကြည့်ကြလော့။ ငါ့ကိုယ်ပင်ဖြစ်သည်။ ငါ့ကိုကြည့်ရှု စမ်းသပ်ကြလော့။ ငါသည်သင်တို့မြင်သည့်အတိုင်း အရိုးအသားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တစ္ဆေမည်သည် ကား ဤသို့မပြည့်စုံ” ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ လက်တော်ခြေတော်တို့ကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။

(လုကာ ၂၄:၃၃-၄၀)

ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ ဤသို့ခရစ်တော်သည်အသေခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှထမြောက်ရမည်။ ခရစ်တော်၏အခွင့်အားဖြင့်နောင်တတရားနှင့် အပြစ်လွတ်ခြင်းတရားကို ယေရုရှလင်မြို့မှစသော လူမျိုးတကာတို့အား ဟောပြောရမည်။ သင်တို့သည်လည်း ဤအကြောင်းအရာတို့၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ (လုကာ ၂၄:၄၆-၄၈)

ထို့နောက် တပည့်တော်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ဗေသနိရွာတိုင်အောင် ဆောင်သွားတော်မူပြီးမှ၊ လက်တော်ကိုချိ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ကောင်းကြီးပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်နှင့်ခွာ၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ (လုကာ ၂၄:၅၀-၅၂)

ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကိုရစေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌တစ်ပါးတည်းသော သားတော်ကို စွန့်တော်မူသည့်တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။

လောကီသားတို့ကို အပြစ်စီရင်ခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင်သည်သားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ လောကီသားတို့သည်ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်းစေလွှတ်တော်မူ၏။

သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းမခံရ။ မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏တစ်ပါးတည်းသောသားတော်ကို မယုံကြည်သောကြောင့် ယခုပင်အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။ (ယောဟန် ၃:၁၆-၁၈)

ကိုယ်၌အပြစ်မရှိဟု ငါတို့ဆိုလျှင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်လှည့်ဖြားကြ၏။ ငါတို့၌သစ္စာတရားမရှိ။ ကိုယ့်အပြစ်ကိုဖော်ပြတောင်းပန်လျှင်၊ ငါတို့အပြစ်များကိုလွှတ်၍ ဒုစရိုက်ရှိသမျှနှင့် ကင်းစင်စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်းပြည့်စုံတော်မူ၏။ (၁ယော ၁:၈-၉)

ယေရှုက “ငါသည်လမ်းခရီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို အမှီမပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ထံသို့မရောက်ရ။ (ယော ၁၄:၆)

ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံသို့လာကြလော့။ ငါသည်ချမ်းသာပေးမည်။ ငါထမ်းပိုးကိုတင်၍ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံနည်းခံကြလော့။ ငါသည်နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချသော စိတ်သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်သည်သက်သာခြင်းကိုရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထမ်းပိုးသည် ထမ်းလွယ်၏။ ငါ့ဝန်လည်းပေါ့၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ (မသဲ ၁၁:၂၈-၃၀)

ဤကျမ်းစာ၌ ရေးမထားသော အခြားနိမိတ်လက္ခဏာများတို့ကိုလည်း၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့မျက်မှောက်၌ပြတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည်ယုံမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ယုံ၍ နာမတော်အားဖြင့် အသက်ကိုရမည်အကြောင်း၊ ဤမျှလောက် ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။ (ယောဟန် ၂၀:၃၀-၃၁)

ငါသည် အယ်လ်ဖာဖြစ်၏။ ဩမီဂါလည်းဖြစ်၏။ အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူ လည်းဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ (ဗျာဒိတ် ၂၂:၁၃)

အောက်ပါဆူတောင်းချက်အတိုင်း သင်ဆူတောင်းချင်တဲ့ဆန္ဒရှိပါသလား။ ဆူတောင်းချင်စိတ်ရှိခဲ့ပါလျှင် ဤဆူတောင်းချက်နှင့် ဆူတောင်းပါ။ ကိုယ်တော်၏ကတိတော်အတိုင်း သင့်ဘဝအသက်တာထဲတွင် ခရစ်တော်ဝင်ရောက်ပါလိမ့်မည်။

“အရှင်ယေရှုဘုရား၊ ကျွန်တော်အပြစ်သားဖြစ်ကြောင်းနားလည်ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်ဘဝအတွက်ကိုယ်တော်ကို လိုအပ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်အပြစ်များကိုယူဆောင်ပေးဖို့ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌အသေခံပေးခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပြီး ထာဝရအသက်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ ကျွန်တော့်အသက်တာ၌ အရှင်သခင်အဖြစ်ကိုယ်တော်ကို အုပ်စိုးဖို့ဖိတ်ခေါ်ပါ၏။ ကျေးဇူးပြု၍ ကျွန်ုပ်ဘဝကို ကိုယ်တော်ဦးဆောင်တော်မူပါ။ အာမင်။”

အမည် -----

နေ့စွဲ -----

သတင်းကောင်း စာအုပ်ကို ဘဝအတွက်အလင်းစာပေလုပ်ငန်းမှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပါသည်။
ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပိုမိုသိရှိလိုသော်လည်းကောင်း၊ မှာကြားလိုသော်လည်းကောင်း၊
အောက်ပါ လိပ်စာအတိုင်း ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

ဘဝအတွက်အလင်းစာပေလုပ်ငန်း

စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်(၅၁၈)

ဗဟိုစာတိုက်ကြီး၊ ရန်ကုန်မြို့

E.mail: hunglingdai@gmail.com

(အသင်းတော်အတွင်း ကန့်သတ်)

www.goodnewscoloringbook.org

